

1927-03-17

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 80

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenørget 17. 3. 27

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 80

Kære Auguststatter. Tak for dit brev. Blev jeg nok kunne svare på det. Det
meget kan jeg dog ikke sige, at vi vist grundten er godt enige, og bedrøvelig heder, siger i,
at det kan være det svært at finde ord, for det jeg mener, i alt fald for mig.

Bejtrups udgave af Gyrd. Vartov-pkt. fra 1839-60 har jeg ikke, men derimod 3
bind, som kaldes „Søndags-Bog“. Den ligger vist forud for Vartov-pkt. og prædikenerne
i den er så lange, så jeg kun er kommet igennem 1 eller 2, så har jeg ikke været mig på flere, der
var så myt. med rationalistene, som ikke kom mig ind, men der var de også et afsnit som var
aflyst. Så mener jeg, at jeg skulde have hans sidste prædikener, men kan ikke finde dem, med et kan
at tale om. De var korte nok. Og har 1 og 2 del af Søndags-bogen, men mangler jeg, men talen
2. Sjå Hønen hvor kan det findes; den fandt jeg i et udvalg af hans taler; tak for den. Må
det du skriver om pastor Hoff's bud, så er det jo vidunderligt hvad vi har fået oplyst
efter den tid, først ved Grundtvig, og så oplyst hvor det passer, at det netop er kristus
vi behøver. Men endda kender vi ham vel dårligt nok, som du siger. Prøvs der så
mange nye udtryk dith og naad? jeg følger så dårligt med. Og tak for „Alle minskede
skal være hos dig“ den står i samme udvalg, taler og uendelige bange“. Gud skal
have det med sig til den, så man kunde have den at nyne. Jeg synes det er udmærket
at du skriver om „ham selv“ og så fortæller du ikke talen om ordens form eller tros
led. Men der må jo altid være nogle „for Riddem“, i R.“ der støder sig på et eller
flere led selv om de mener at have ham selv. Om det er jomfru, firdelen de ikke kan
forstå? (der er jo ingen forløper at vi ikke forstå, det er jo tro der oplyses om,) og tro at det
er sådan, at have tro, tillid til Gud, det er underligt, at det faldt nogle så svært,
det er vist det, at de vil forstå. Jeg har en forretnings af, at kristendommen ikke
er helt så alen. en antistøtten for viden, som den var i forrige århundrede,
og jeg kunde tænke mig, at det ligger i, at viden skaber et værdi så langt ind i naturen =
videns sigelse, så den undrer i den grad over alt, så den forstå, at den forstå ingen
ting uden måske at Gud er så ud over al forståelse, så det i loka så svært at
tro det kristne videns, vi går jo blandt videns over videns til dægt. Men du
forstå hvad jeg mener. Viden skaber forstå, at viden rækker i alle retninger til de nye
spørgsmål

og at vi har brug for tro. Nu lader nogle af dem altså ikke troen ligge, og så er
der så virkelig præster der lader led af troen ligge. De er måske endnu ikke bleve
så vise på de vidunder vi til daglig gør i, så de begynder, at fornuften, var en
meget lille, og at det er tro Gud har brug for. Men alt dette er måske det bare fantasi,
det er bare så tæt når sådanne vil ujlse andre. At Du er læst videre i til
ejendele end i, det har i lige videt, men i fortælle Dig så godt, og nu er "student
Lambert" de kommet til skelene og alder. — Den gl. strid mellem norrø og
søndersjælland kender i, tåke til. Nu har i fundet noget om indvandreren i Hjo-
skole bladet, og det er meget interessant, netop fordi Indien synes at være, og Du
mener jo at Indien og Nord har berøringspunkter. Det har Du vel fra Grønstrøg, og
så kan Du tro, at i timen inde, læser du den nok beviselsen ind i det rette ører.
Men det er rigtig nok en mærkelig tid fordi store muligheder er begyndt på.
Du syntes om Laubs jordskæft. If var det være ikke uend, influença i, men det
var vel så ly det, at han, mennesket var i tåke midtpunktet, men Gud, var tak
til ham. If var også glad ved Clausens tale over Kora, Morsø-Fredensborg, for
det var i tåke om hende, skønt der havde været sig lyfthed at sige meget godt, men
det var Gud. Og det altid var sådan, ved begravelse. If er nu så ved
på, at om Du havde kendt Laub nærmere, og var kommen sammen
anstedene, så havde I passet udmærket sammen, der var sikkert
meget I så end på. Tank! i har fået Skat Rørdams oversættelse af nye
testamente til minde om Laub. To tykke skandinaviske bøger hvor for
i den ene side, til The Organist Thomas Laub fra hans gode ven Skat Rørdam.
Tag im til takke med dette underlige brev. Menneskene er så forskellige;
men som Laub siges at være i det er godt de er det. Beste hilsener fra
Den kære Joakim Skovgaard.
If vilde gerne begynde til et par mindeord om Laub, som i på opfordring forsøgte
at sætte sammen, men også. Der var da også tale om den lille sangsten.
Du kan måske det i kataloget, når du har læst det, der ikke læst det.

Ø 1883 traf jeg Laub. - Dem og han fik straks fat i mig. Jeg opfatter ham som en stor og ejendommeligt agitator. Til daglig holder jeg af at gå tidligt til ro, men med ham kunde jeg ved sørgelig spadsere op og ned ad gaderne og lytte og spørge. Det var mig vist ikke ret mange gange, men de havde betydelig, for jeg fik tillid til Laub. I min egen verden havde jeg mit, og Faders søn at bygge på, der kunde jeg selv se, i hans verden havde jeg vel min egen smag; nogen musste brød jeg mig om, anden var mig ligegyldig, jeg er dog kens en publikæramer. Men noget havde Laub og jeg tilfælles, nemlig heden til gammel kunst og hvor på et område vilde vi drøge den mest mulige mytke af den, og kænpte den brudte forbindelse. (dette har jeg dog først senere opdaget for mit eget velkommende.) For i alt fald i den ømblige kunsts verden er der slægt meget i stykker efter at maskinene er trædt i håndens sted på så mange områder. Og dog har der altid været et spørgsmålstegn med i spillet. Det ligger i, at jeg i arkitekturen har set værdifulde og forstandige mænd, udmærkede kunstnere tage fejl hvor det gjaldt om at bevare gammel arkitektur, i den tro, at de bevarede når de rekonstruerede. Men i Musikens verden er det ikke nær så forlyst, for så længe de gamle noter existerer er kilden jo uviit og altid til rådighed at se af. Og kendere, gamle tidens musik og kunst, det er gode at se af. Jeg ved nok, at der er sagt, at kunde vi få alt det gamle brændt, så vi frit, uden at de tilbage kunde virke kunst efter nutidens behov, ens egen tids behov, først på vil nutidskunst trives. Men på det punkt øfde vi enighed, at det er vundet for ikke at sige nødvendig, at skape sitone eller ije på det ypperste som kunsten i den eller den retning har været. Det gjorde Laub, og jeg tror, at om er de fleste musikkyndige enige om, at han gjorde det godt. Jeg ved, at han satte sin venste ihælle stræben ind derpå, al sin kraft, og det, ikke for at blive den store, men for at tjene de mange, for at tilfreds-